

Ver korven, hoog snoeien

Het lijkt wel wat op een mobiele kraan met een maaiarm of een omgebouwde bosbouwkraan. Eén ding is zeker: de Energreen zelfrijdende maaiarm is een machine die je niet vaak tegenkomt. Hoe komt deze machine in Nederland terecht?

PIETER VAN DIEPEN, LOONBEDRIJF C. WIT & ZN

Pieter van Diepen is de vaste chauffeur van de zelfrijdende maaiarm bij loonbedrijf C. Wit & Zn. Dit bedrijf dat is opgericht in 1922, houdt zich voornamelijk bezig met werkzaamheden in de grond-, weg- en waterbouw voor verschillende gemeentes in West-Friesland. Ook het onderhoud van sport- en recreatiegebieden behoort tot de werkzaamheden. Het machinepark bestaat uit veel kleine machines voor het fijne werk. Daarnaast beschikt het bedrijf over verscheidene maaboten.

Tekst en foto's Chris Vlaanderen

Bedrijf: Loonbedrijf C. Wit & Zn
 Plaats: Blokker (NH)
 Aantal werknemers: circa 20
 Bestaat sinds: 1922
 En verder: Naast de IFL S1500 heeft het bedrijf ook de kleinere IFL S1000 in gebruik.

Cees Wit van het gelijknamige loonbedrijf in Blokker (NH) bezocht meerdere malen de Italiaanse landbouweurs Eima in Bologna. Op deze beurs was hij al eerder gestuip op de machines van de Italiaanse machinefabrikant Energreen. In 2009 ging de kogel door de kerk en kocht hij een ILF S1500. Deze zelfrijder heeft een 4,5 liter viercilinder John Deere-motor met een vermogen van 103 kW (140 pk). De machine kwam ook als demomachine naar Nederland en zo betekende zijn aanschaf de officiële marktintroductie van Energreen in Nederland. Hydro West uit Zwaag werd aangesteld als importeur van de Energreen-machines.

Het loonbedrijf zet de machine in voor verscheidene werkzaamheden: klepelen, maaikorven, onkruid borstelen en heggen snoeien. Voor deze werkzaamheden gaat de voorkeur van het Blokkerse bedrijf uit naar de werktuigen van Herder. Na het ombouwen van de hydrauliekopstellingen zijn deze werktuigen onderling goed uitwisselbaar. Vaste chauffeur, Pieter van Diepen, is erg tevreden over de machine. Gemiddeld maakt de machine zo'n 800 uur per jaar. Voor een machine met specifieke doeleinden is dat netjes. De chauffeur is vooral te spreken over de telescopische giek met een reikwijdte tot twaalf meter. Doordat de cabine en de giek op een draaikrans zijn gemonteerd, kijk je altijd vooruit en heb je uitstekend zicht op de werkzaamheden. Overigens, op de foto wordt het stabilisatiesysteem niet gebruikt wegens een storing.

De bediening is goed en in de cabine is het stil, doordat de motor zich aan de achterkant van de machine bevindt. Tijdens transport draait de arm naar achteren, waardoor de transporthoogte nog onder de vier meter blijft.

Een nadeel is het forse gewicht van de machine. Met ongeveer 13 ton is de Energreen zwaarder dan een trekker met een maaiarm. En dat betekent een risico op insporing. Maar dankzij de lange giek kan de zelfrijder gelukkig vaak op straat blijven rijden, waardoor de berm niet beschadigd raakt. De machine rijdt twee- of vierwielgestuurd. Hondengang is eveneens een optie. Overigens maakt van Diepen nauwelijks gebruik van deze mogelijkheid. "Ik heb genoeg aan de vierwielbesturing."

Zware omstandigheden

Van Diepen heeft de machine flink aan de tand gevoeld. Vooral bij het gebruik van de maaiarm komt het erop aan. Het telescopische deel van de giek begon te scheuren. Om dit euvel op te lossen heeft de fabriek in Italië een nieuwe giek gebouwd van 1 mm dikker materiaal. Dit bleek de oplossing. Ook kwam het regelmatig voor dat de hydrauliekslangen knapten door de vele bewegingen van de arm. Op advies van Hydro West, hebben de monteurs van Wit flexibelere slangen gemonteerd. Deze slangen zijn aan de buitenzijde met hoezen en trekbandjes bij elkaar gebonden. Van Diepen: "Mocht het nu nog stuk gaan, dan zijn ze in elk geval gemakkelijk te vervangen." ■